

mulighed for at eksistere. Mange aktiviteter sker på skoler og på biblioteker, hvor der spilles enten gratis eller for et meget ringe beløb, for ikke at holde enkelte børn ude af sociale og økonomiske grunde.

En formodning om, at billetprisforhøjelser kan overflødigsgøre eller i væsentlig grad nedsætte statens udgifter ved Det kgl. Teaters og de øvrige teatres drift, må anses for urealistisk. Erfaringerne også fra udlandet viser, at det i et industrialiseret samfund ikke er muligt at opretholde et teaterliv på forretningsmæssig basis. Teatrenes økonomi er så anstrengt, at en fortsættelse af teaterdriften ikke kan forventes uden en vis sikkerhed i form af statsstøtte eller -garanti.

D. Forhøjelse af billetpriserne på museer.

Når bortses fra et par mindre statsejede museer og samlinger (Ordrupgårdsamlingen og det under Tøjhusmuseet hørende Krudtværksmuseum i Frederiksværk) opkræves der inden for statsmuseumsområdet alene entré ved de afdelinger og seværdigheder under Nationalmuseet, der ikke har til huse i hoveddomicilet i Frederiksholms Kanal.

Blandt de større af disse afdelinger kan nævnes Brede og Frilandsmuseet i Sorgenfri, hvortil kommer en række mindre enheder som f. eks. Gåsetårnet, Ladbyskibet og Klosterlund museum.

Medens omkostningerne ved entreoprævningen er nogenlunde konstante, kan entreindtægterne naturligvis variere noget fra år til år.

Sammenfattende kan det siges, at udgifter og indtægter ved entreoprævningen ved de nævnte museer for tiden stort set udviser balance.

En indførelse af entreordning ved de museumsenheder, der ikke for tiden har en sådan ordning, vil naturligvis i et vist omfang medføre forøgede udgifter til administration etc.

Det må endvidere antages, at henholdsvis indførelse af og forhøjelse af entré ved museerne i større eller mindre grad vil reducere besøgstallet, alt efter entreens højde. Det har — også af sociale grunde — altid været håndhævet som princip, at adgangen til museerne enten skal være fri, eller at den opkrævede entré i hvert fald skal være så beskedent, at den ikke vil afholde nogen fra at besøge museerne. Opgives dette princip, må den rent økonomiske fordel for statskassen herved på grund af de øgede omkostninger og det — ved indførelse af entreindtægter af en betragtelig størrelse — forventet svigtende besøg anses for særdeles tvivlsom.

Forslag 3:

§ 2.30. Danmarks Radio indfører reklame.

Kommentar:

Et forslag om delvis reklamefinansiering af Danmarks Radio kan formentlig ikke gennemføres som ændringsforslag til finanslovsforslaget, da institutionens budget ikke længere optages på finansloven, jfr. lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (L 421 15/6 1973) § 9, stk. 3.

Hvis Danmarks Radio skal have reklameindtægter, vil det være nødvendigt først at ændre denne lov, idet § 6, jfr. § 15, bestemmer, at virksomheden alene kan finansieres gennem radio- og fjernsynsafgifterne (licensen) og — på særlige områder — af statskassen. Der må formentlig endvidere, inden evt. beslutning herom tages, forhandles med Norge og Sverige, da Nordisk Råd har vedtaget en henstilling til regeringerne i Danmark, Norge og Sverige om, at landene ikke hvert for sig, men i enighed tager stilling til reklame i fjernsynet (rekommendation nr. 8/1969). Det er således lidet tænkeligt, at en overgang til reklamefinansiering vil kunne få nogen betydning i finansåret 1974-75.

Spørgsmålet om reklameradio og -TVs evt. indførelse vil i øvrigt kunne drøftes under folketingets behandling af det konservative folkepartis forslag om ændring af radio- og fjernsynsloven.